

Domácí mazlíček

Bylo zará. Linda se procházela v lese kousek od domu. Najednou si všimla nádherného barevného zahradního hada, který se plazil v suché trávě. „Toho bych chtěla za domácího mazlíčka!“ pomyslela si Linda. Hned se pro něj sehnula a chytila si ho. „Děti z naší třídy z toho budou celé pryč, až to uvidí. Nikdo by se neodvážil mít hada jako mazlíčka!“

Linda spěchala domů, aby svůj vzácný nález ukázala mamince. Ale ani ji moc nepřekvapilo, co jí na nového domácího mazlíčka maminka řekla. „Vůbec nevíš, jak tohle zvíře krmit a jak se o něj starat,“ řekla maminka. „Nejlíp by hadovi bylo, kdybys ho vzala zpátky tam, kde jsi ho našla, a nechala ho být.“

Linda se ale vůbec nechtěla vzdát vyhlídky na to, jak ji budou kamarádi obdivovat.

Linda nakonec maminku přesvědčila.

Maminka znala svoji dceru velmi dobře, ale přesto souhlasila s tím, aby si hada nechala. Linda však musela slíbit, že si zjistí, jak je potřeba o hada pečovat a čím ho krmit .

„Dobrá, uvidíme. Možná to tentokrát dopadne jinak,“ pomyslela si maminka. Ale už tušila, že asi přece jen neměla Lindě hada dovolit.

Lindino zvířátko opravdu udělalo na všechny velký dojem a všichni jí jejího exotického mazlíčka záviděli.

Ale novinka se brzy okoukala a had přestal vzbuzovat jejich zvědavost. Linda byla zklamaná. „Kamarádi u ničeho dlouho nevydrží,“ říkala si Linda, když se vracela domů. A k tomu všemu musela poslouchat maminčiny poznámky. „Nemůžeš tomu hadovi dávat jenom zbytky ze stolu, když vidíš, že je nejí. Každým dnem je slabší a slabší. Nevidíš, že by bylo správné, abys ho pustila?“ řekla maminka, když už nedokázala dál skrývat, jak je rozhořčená.

Linda věděla velmi dobře, že ať řekne co řekne, situaci tím ještě zhorší. Prostě stála a maminčiny výčitky neposlouchala.

Druhý den, když se vrátila domů, zjistila, že ptačí klec, ve které hada chovala, je prázdná. Běžela do maminčina pokoje a dožadovala se vysvětlení, co se s hadem stalo. „Nestarala ses o něj a nepustila bys ho zpátky do lesa. Tak jsem to udělala já.“ řekla maminka. „Dala jsem hada zpátky tam, kam patří.“

Linda vztekle vyběhla z domu a slibovala si, že jednoho dne mamince opravdu řekne, co si myslí. „Nikdy mě nenecháš, abych dělala věci tak, jak to chci já.“

Uběhlo mnoho dní, než se to doma zase uklidnilo a život se zase vrátil do normálu.